

Nieuwsbrief

Stinzentuin Mildenburg

Vrijwilligers Zuid-Hollands Landschap

februari 2022 - No 2

Grote maagdenpalm

Inschrijven: [Inschrijven voor de nieuwsbrief](#)

Nieuwsbrief van de "Werkgroep Stinzentuin Mildenburg"

Vrijwilligers van het Zuid-Hollands Landschap

O.l.v. René Vervoort en bestaat verder uit

Erik de Boer, Corrie Engelblik, Tienieke Bosker

Michael van der Kaay en Peter Moree

Nieuwsbrief Stinzentuin Mildenburg

Redactie: Jan Engelblik

Website: www.stinzentuin-mildenburg.nl

Contact: webmaster@stinzentuin-mildenburg.nl

Uitschrijven: [Uitschrijven van de nieuwsbrief](#)

Grote maagdenpalm *Vinca major*

De Grote maagdenpalm heet in het Latijn *Vinca major* – waarbij *Vinca* betekent: 'ik overwin' – en is een Midden-Europees halfstruikje. In Nederland is hij alleen in Zuid-Limburg en de grensstreken van de oostelijke provincies inheems en is hij een beschermde plantensoort. Ook in België, waar hij nog overal voorkomt, is het een beschermde plantensoort. De opvallende lila-paarse bloemen tussen de immer donkergroene dikke bladeren, bloeien al vanaf het vroege voorjaar.

Alleen insecten met een lange tong, zoals hommels, bijen en vlinders, kunnen bij de honing, die diep onder in de lila bloem zit. Het is een bodembedekker, de lange taaie stengels kruipen over de grond waardoor hele stukken bodem worden bedekt. Hierdoor is het onmogelijk voor andere planten om er te groeien. Op de knoppen vormen zich aan de onderzijde de wortels en aan de bovenkant de rechtopstaande bloeiende zijtakken. Omdat de plant in grote plakken groeit, komt bestuiving door andere soortgenoten weinig voor. Hierdoor zijn de meeste planten in onze streken 'maagdelijk'. Wellicht is hierdoor de naam Maagdenpalm ontstaan.

In het verleden werd vooral op graven van jonge vrouwen/maagden, de Maagdenpalm geplant. Later werden overal op kerkhoven Maagdenpalmen gepoot vanwege de altijd groenblijvende bladeren, die onsterfelijkheid, het eeuwige leven en daarmee de overwinning op de dood symboliseren. De Maagdenpalm staat van oudsher voor standvastigheid, trouw en eeuwigheid.

KAAL !

Het lijkt wel of de primula vulgaris naar een slechte kapper is geweest. Bijna helemaal kaal. Niet alleen de leden van de werkgroep zijn actief in de stinzentuin, maar ook de reeën. Alleen blijken ze andere doelstellingen te hebben.

We moeten maar afwachten hoe groot de "schade" is.

De winterakoniet

Eranthis hyemalis

Het is een plant uit de ranonkelfamilie (Ranunculaceae) en één van de eerst bloeiende plantensoorten in de winter en de vroege lente. Met zijn gele bloemen in de nog onbebladerde loofbossen op buitenplaatsen en in stinzentuinen valt de plant direct op. Het is een echte schaduwplant en behoort tot onze stinzenflora.

Winterakoniet vervolg op pagina 4

Bij de winterakoniet zijn de zogenaamde "nectariën" goed te zien. In de nectariën vindt nectaropslag plaats om insecten aan te trekken. Soms gebeurt dat in nectarbakjes. Sommige kroonbladeren zijn vergroeid tot nectarbakjes, die onderaan de meeldraden zitten. Dat is heel goed te zien bij Winterakoniet en Helleboris

De winterakoniet

Nektariën

Helleboris

Nektariën

*Deze foto's zijn gemaakt
d.m.v. focus stacking of
foto's stapelen.*

Uitleg op pagina 8 en 9

Krokussen

Welke krokussen kunt u o.a. aantreffen in de Stinzentuin Mildenburg ?

De Krokus augustifolius

De Krokus augustifolius of Goud Lakense krokus komt oorspronkelijk uit de Oekraïne en Armenië en is één van de vroegst bloeiende knollen in de tuin.

Een krokus is de knol onder de "bloembollen".

Zij hebben "ogen" waaruit een stengel kan groeien of waar zich een nieuwe knolletje kan vormen.

Een krokusknol

De Krokus sieberi

Bloeitijd: februari - maart De krokus is een geslacht uit de lissenfamilie (Iridaceae), dat wel 90 soorten omvat. Hiervan is circa een derde deel herfstbloeier. De krokussen zijn vooral afkomstig uit de bergen rond de Middellandse Zee. De meeste soorten zijn afkomstig uit de Balkan en Klein-Azië.

De Krokus tomassinianus of Boerenkrokus

Bloeitijd: februari - maart

Oorspronkelijk uit de Balkan (Servië, Montenegro, Hongarije en het noordwesten van Bulgarije). Ingeburgerd in enkele West-Europese landen en in Noord-Amerika.

Makrofotografie voor de stinzentuin

Focus stacking of foto's stapelen

door Jan Engelblik

Probleem: scherptediepte

Foto's maken van kleine voorwerpen, zoals bloemen, vergt een bepaalde fototechniek.

Omdat je zo dichtbij je onderwerp moet fotograferen heb je heel weinig scherptediepte en is een groot deel van je onderwerp onscherp. De scherptediepte is soms bij het fotograferen van bloemen minder dan 1 mm.

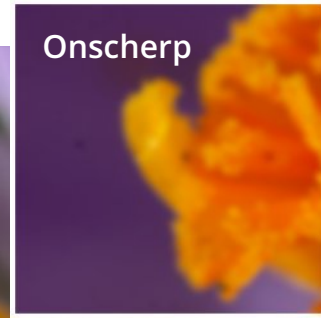
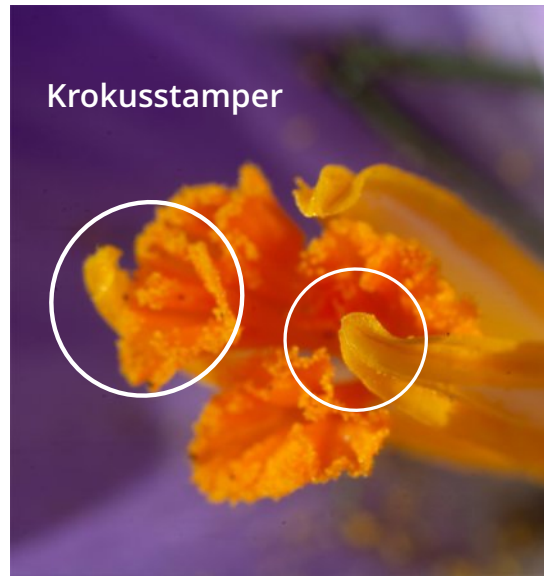
Hoe creëer je veel meer scherptediepte?

Bij focus stacking plaats ik de camera op een slede waardoor ik de camera steeds een klein stukje kan verplaatsen.

Na het verplaatsen, soms een deel van een millimeter, wordt een foto gemaakt. Zo krijg ik meerdere fotos, die steeds een ander deel van de bloem scherp weergeven. Dat gaat hierbij tot wel 20 foto's per bloem, of in dit voorbeeld een stamper van een krokus.

Hiernaast de foto-opstelling met:

- makro-objectief,
- makroslede,
- Tussenringen,
- Hoekzoeker,
- Statief met stabiele grote kogelkop,
- Elektronische afstandbediening,
- Ringflister

vervolg

- Focus stacking -

Als je zo meerdere foto's van je onderwerp hebt gemaakt, dan beval elke foto een andere scherpe plek van het onderwerp. Die foto's worden allemaal als "stapel" geladen in Photoshop.

Wat doet Photoshop met deze stapel?

- **Uitlijnen:** Omdat de camera steeds iets verplaatst is op de slede en de foto's dus niet helemaal hetzelfde zijn, moet het onderwerp worden uitgelijnd.
- **Scherpte zoeken:** Photoshop zoekt in alle foto's de scherpste plek op.
- **Transformatie:** Al die scherpste plekjes van elke foto worden verzameld en getransformeerd naar 1 foto.
- **Resultaat:** Het resultaat is een foto met "heel veel" scherptediepte. Zo'n foto was vroeger zonder deze techniek nauwelijk haalbaar. Het kost alleen veel tijd om een goed resultaat te behalen en een computer met veel geheugen.

